Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 16. aprila 2015*

„Predhodno odločanje — Damping — Uvoz nekaterih železnih ali jeklenih cevi — Uredba (ES) št. 384/96 — Člen 3(7) — Škoda za industrijo — Znani dejavniki — Vzročna zveza — Neupoštevanje preiskave protikonkurenčnih ravnanj podjetij v Skupnosti v zadevnem sektorju — Uredba (ES) št. 2320/97 — Veljavnost“

V zadevi C-143/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Nemčija) z odločbo z dne 18. decembra 2013, ki je prispela na Sodišče 26. marca 2014, v postopku

TMK Europe GmbH

proti

Hauptzollamt Frankfurt (Oder),

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot (poročevalec), predsednik senata, A. Arabadžiev in C. Lycourgos, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. januarja 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za TMK Europe GmbH N. Meyer, odvetnik,

— za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

— za Svet Evropske unije B. Driessen, agent, skupaj z R. Bierwagnom, odvetnik,

— za Evropsko komisijo T. Maxian Rusche in R. Sauer, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 2320/97 z dne 17. novembra 1997 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev pri uvozu nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom iz Madžarske, Poljske, Rusije, Češke, Romunije in Slovaške, o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 1189/93 in o zaključku postopka v zvezi s takim uvozom s poreklom iz Hrvaške (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 26, str. 329).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo TMK Europe GmbH (v nadaljevanju: TMK Europe) in Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (glavni carinski urad v Frankfurtu na Odri, v nadaljevanju: Hauptzollamt) zaradi protidampinških dajatev, ki se zahtevajo od družbe TMK Europe na podlagi Uredbe št. 2320/97 zaradi uvoza, opravljenega v letih od 2001 do 2003.

Pravni okvir

Uredba (ES) št. 384/96

3 Uredbo Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45) je razveljavila in nadomestila Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, in popravek v UL 2010, L 7, str. 22). Vendar je treba spor ob upoštevanju datuma sprejetja Uredbe št. 2320/97, katere veljavnost se izpodbija pred predložitvenem sodiščem, obravnavati na podlagi Uredbe št. 384/96 (v nadaljevanju: osnovna uredba).

4 Člen 1(1) osnovne uredbe je določal:

„Protidampinška dajatev se lahko uporabi za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.“

5 Člen 3(1), (2) in od (5) do (7) osnovne uredbe, naslovljen „Določanje škode“, je določal:

„1. V zvezi s to uredbo pomeni izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako

(a) obsega dumpinškega uvoza in učinka dumpinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi

(b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.

[…]

5. Preiskava učinka dumpinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dumpinga ali subvencioniranja v preteklosti, nadalje velikost dejanske stopnje dumpinga, dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti

zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v Skupnosti, dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. [Ta seznam ni izčrpen in ne] eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oziroma niso odločujoči.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dumpinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu s odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo Skupnosti, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dumpinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dumpinškemu uvozu v skladu z odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po dumpinških cenah, zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Skupnosti in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije Skupnosti.“

Uredba št. 2320/97

6 V skladu s členom 1(1) Uredbe št. 2320/97 se dokončne protidampinške dajatve uvedejo med drugim za uvoz brezšivnih cevi, ki se uvrščajo pod številko 7304 31 99 kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382), s poreklom med drugim iz Rusije. V odstavku 2 tega člena je določeno, da se za te uvoze uporabi stopnja protidampinške dajatve 26,8 %.

Uredba (ES) št. 1322/2004

7 V Uredbi Sveta (ES) št. 1322/2004 z dne 16. julija 2004 o spremembah Uredbe št. 2320/97 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih brezšivnih cevi, izdelanih iz železa ali nelegiranega jekla, s poreklom med drugim iz Rusije in Romunije (UL L 246, str. 10) so med drugim navedene te uvodne izjave:

„[…]

(9) Z Odločbo Komisije 2003/382/ES [z dne 8. decembra 1999 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES (zadeva IV/E-1/35.860-B – Brezšivne jeklene cevi)] („Odločba o konkurenci“) je bilo več proizvajalcev iz Skupnosti zaradi vpletenosti v dva primera kršitev člena 81(1) Pogodbe ES kaznovanih z denarno kaznijo.

(10) Po sprejetju Odločbe o konkurenci je sprva veljalo, da morebitna povezava z Uredbo Sveta (ES) št. 2320/97, če je sploh obstajala, ni bila takšna, da bi bilo treba predvideti ponovno preučitev ugotovitev te uredbe. Vendar pa je po objavi Odločbe o konkurenci ena od zainteresiranih strank sprožila vprašanje možnega učinka protikonkurenčnega ravnanja na veljavne protidampinške ukrepe in predložila dodatne informacije glede vprašanj v zvezi z ugotovitvami Uredbe (ES) št. 2320/97 o škodi in povzročitvi škode. Namen te uredbe je preučitev morebitnih posledic Odločbe o konkurenci za trenutno veljavne protidampinške ukrepe.

[…]

(19) Glede na to, da proizvodi, vpletena podjetja in obdobji obeh postopkov sovpadajo le delno, je bilo ugotovljeno, da je imelo to protikonkurenčno ravnanje omejen vpliv na protidampinško preiskavo, na kateri so temeljile dokončne dajatve, uvedene leta 1997. Poleg tega ob neupoštevanju podatkov o podjetjih, ki so kršila določbe člena 81(1) Pogodbe ES, rezultati ostajajo primerljivi s tistimi, ki so bili izračunani na podlagi podatkov o desetih sodelujočih proizvajalcih iz Skupnosti, vključno s tistimi, ki so sodelovali v zgoraj omenjenem protikonkurenčnem ravnanju, t.j. škodljivi damping je vedno obstajal. Zato je skrajno neverjetno, da je protikonkurenčno ravnanje proizvajalcev iz Skupnosti znatno vplivalo na prvotne ugotovitve protidampinške preiskave. Ni pa mogoče z gotovostjo potrditi, da bi bili splošni pogoji na trgu enaki ob odsotnosti tega protikonkurenčnega ravnanja.

(20) Glede na zgoraj omenjeno je smiselno ukiniti izvajanje ukrepov, ki jih določa Uredba […] (ES) št. 2320/97. To je v skladu z načeli dobrega upravljanja in dobre upravne prakse […]“

8 Člen 1 Uredbe št. 1322/2004 je spremenil Uredbo št. 2320/97, pri čemer ji je dodal člen 8, v skladu s katerim se „[č]leni 1, 2 in 3 […] prenehajo uporabljati od 21. julija 2004“.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

9 Družba TMK Europe je od leta 2001 do leta 2003 uvažala cevi s poreklom iz Rusije. Hauptzollamt je menil, da ta uvoz spada na področje uporabe Uredbe št. 2320/97, in ji zato naložil med drugim plačilo protidampinških dajatev v znesku 375.178,13 EUR.

10 Družba TMK Europe je te dajatve izpodbijala pri Hauptzollamt 18. novembra 2003, pri čemer je najprej trdila, da uvožene cevi ne spadajo na področje uporabe te uredbe.

11 Po objavi Uredbe št. 1322/2004, s katero se je z 21. julijem 2004 prenehala uporabljati Uredba št. 2320/97 na podlagi Odločbe o konkurenci, s katero so bile naložene sankcije nekaterim proizvajalcem v Skupnosti v zadevnem sektorju, je družba TMK Europe pri Hauptzollamt vložila novo zahtevo za povračilo protidampinških dajatev, pri čemer se je sklicevala na nezakonitost Uredbe št. 2320/97.

12 Ker je bil njen ugovor 29. oktobra 2010 zavrnjen, je družba TMK Europe pri Finanzgericht Berlin-Brandenburg (finančno sodišče Berlin-Brandenburg) vložila tožbo za povračilo zadevnih protidampinških dajatev, pri čemer je ponovno navedla razloga, ki se nanašata po eni strani na to, da uvožene cevi ne spadajo na področje uporabe Uredbe št. 2320/97, in po drugi strani na to, da je ta uredba nezakonita.

13 Čeprav s prvim tožbenim razlogom ni mogoče uspeti, ima predložitveno sodišče dvome glede odgovora na drugi tožbeni razlog.

14 Čeprav se nagiba k mnenju, da je Uredba št. 2320/97 veljavna, ne more povsem zagotovo ugotoviti, ali bi morali razlogi, ki so Svet Evropske unije spodbudili k odločitvi v Uredbi št. 1322/2004, da se od 21. julija 2004 prenehajo uporabljati členi od 1 do 3 Uredbe št. 2320/97, veljati retroaktivno tudi glede veljavnosti Uredbe št. 2320/97.

15 Predložitveno sodišče meni, da se postavlja vprašanje, ali ne bi moral Svet ob sprejetju Uredbe št. 2320/97 17. novembra 1997 upoštevati preiskave, ki jo je Evropska komisija uvedla 25. novembra 1994 v zvezi z morebitnim obstojem protikonkurenčnih praks v industriji Skupnosti. V skladu s členom 3(7), prvi stavek, osnovne uredbe je treba namreč razen dampinškega uvoza preučiti tudi druge znane dejavnike, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se morebitna škoda, ki jo ti dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu.

16 V teh okoliščinah je Finanzgericht Berlin-Brandenburg prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je Uredba [št. 2320/97] neveljavna, ker je [Svet] v nasprotju z zahtevami za ugotovitev škode, ki izhajajo iz člena 3(7) [osnovne uredbe], priznal obstoj škode, ne da bi pri tem upošteval, da je Komisija v skladu z neobjavljenim sklepom z dne 25. novembra 1994 (zadeva IV/35.304), sprejetim med drugim na podlagi člena 14(3) Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov 81 ES in 82 ES, izvedla preiskavo glede morebitnega protikonkurenčnega ravnanja v zvezi s cevmi iz nelegiranega jekla, ki bi lahko kršilo člen 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 in člen 81 ES?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost ugovora nezakonitosti, ki se uveljavlja pred nacionalnim sodiščem

17 Italijanska vlada in Komisija trdita, da veljavnosti Uredbe št. 2320/97 ni več mogoče izpodbijati z ugovorom pred predložitvenem sodiščem, ker je tožeča stranka v postopku v glavni stvari ni izpodbijala v roku iz takrat veljavnega člena 230 ES.

18 V zvezi s tem je treba poudariti, da splošno načelo, ki je namenjeno zagotavljanju tega, da lahko vsakdo razpolaga ali je razpolagal z možnostjo izpodbijati akt Skupnosti, ki je podlaga za odločbo, sprejeto zoper njega, v ničemer ne nasprotuje temu, da uredba postane pravnomočna za posameznika, v zvezi s katerim jo je treba šteti za posamično odločbo in ki bi vsekakor lahko zahteval razglasitev njene ničnosti na podlagi člena 230 ES, kar temu posamezniku preprečuje sklicevanje na nezakonitost te uredbe pred nacionalnim sodiščem. Tak zaključek velja za uredbe, ki določajo protidampinške dajatve, zaradi njihovega dvojnega značaja, in sicer kot aktov normativnega značaja in aktov, ki lahko določene gospodarske subjekte zadevajo neposredno in posamično (sodba Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, točka 37 in navedena sodna praksa).

19 Uredbe, s katerimi se uvaja protidampinška dajatev, čeprav so glede na značilnosti in področje veljavnosti normativne narave, se lahko neposredno in posamično nanašajo na tiste proizvajalce in izvoznike zadevnega proizvoda, ki se jim na podlagi podatkov, ki so razvidni iz njihove gospodarske dejavnosti, pripisuje damping. To velja načeloma za proizvodna in izvozna podjetja, ki lahko dokažejo, da so navedena v aktih Komisije in Sveta, ali tista, na katera se nanašajo predhodne poizvedbe (glej sodbe Allied Corporation in drugi/Komisija, 239/82 in 275/82, EU:C:1984:68, točki 11 in 12; Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, točka 21, in Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 30).

20 To velja tudi za tiste uvoznike zadevnega proizvoda, katerih cene pri nadaljnji prodaji so bile upoštevane pri določitvi izvozne cene in na katere se zato nanašajo ugotovitve v zvezi z obstojem dampinga (glej sodbe Nashua Corporation in drugi/Komisija in Svet, C-133/87 in C-150/87, EU:C:1990:115, točka 15; Gestetner Holdings/Svet in Komisija, C-156/87, EU:C:1990:116, točka 18, in Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 31).

21 Sodišče je tudi presodilo, da lahko uvozniki, ki so povezani z izvozniki iz tretjih držav, za proizvode katerih se naložijo protidampinške dajatve, izpodbijajo uredbe, s katerimi se uvajajo navedene dajatve, zlasti kadar je bila izvozna cena izračunana na podlagi cen pri nadaljnji prodaji na trgu Skupnosti, ki so jih uporabljali ti uvozniki, in kadar se protidampinška dajatev izračuna na podlagi teh cen pri nadaljnji prodaji (glej v tem smislu sodbi Neotype Techmashexport/Komisija in Svet, C-305/86, EU:C:1990:295, točki 19 in 20, ter Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 32).

22 Poleg tega to, da se nekaterim kategorijam gospodarskih subjektov prizna pravica do vložitve tožbe za razglasitev ničnosti protidampinške uredbe, ni ovira za to, da se taka uredba lahko posamično nanaša tudi na druge gospodarske subjekte zaradi nekaterih njihovih posebnih lastnosti, po katerih se razlikujejo od vseh drugih subjektov (glej sodbi Extramet Industrie/Svet, C-358/89, EU:C:1991:214, točka 16, in Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 33).

23 Vendar v postopku v glavni stvari ni bilo dokazano, da je mogoče šteti, da družba TMK Europe spada v eno od kategorij zgoraj navedenih gospodarskih subjektov.

24 Najprej ni sporno, da niti družba TMK Europe niti družba Sinara Handel GmbH (v nadaljevanju: Sinara), njena pravna predhodnica, v Uredbi št. 2320/97 nista navedeni kot družbi izvoznici. Prav tako tudi nista zajeti med družbami uvoznicami, na katere se nanašajo predhodne poizvedbe v zvezi s to uredbo.

25 Dalje, tudi, če je bila družba Sinara povezana s skupino ruskih izvoznih podjetij, ki so sodelovala pri protidampinškem postopku, iz spisa, predloženega Sodišču, ne izhaja, da naj bi bila izvozna cena, na podlagi katere so bile določene protidampinške dajatve, izračunana na podlagi cen pri nadaljnji prodaji na trgu Skupnosti, ki jih je določila ta uvoznica, niti, da naj bi bila protidampinška dajatev izračunana na podlagi teh cen pri nadaljnji prodaji.

26 Nazadnje, ker je Komisija izpodbijala dopustnost ugovora nezakonitosti, uveljavljanega pred nacionalnim sodiščem, mora predložiti dokaze, ki to nedopustnost utemeljujejo. Vendar trditve, ki jih v zvezi s tem navaja Komisija, ne dokazujejo, da naj bi bila družba Sinara zadostno povezana z ruskimi izvoznimi podjetji ali da naj bi bila v posebnem položaju, na podlagi katerega bi se razlikovala od vseh drugih gospodarskih subjektov, da bi bilo tako mogoče šteti, da se akt nanjo neposredno in posamično nanaša v smislu člena 230 ES v obdobju iz tega člena, v katerem je mogoče zahtevati razglasitev ničnosti Uredbe št. 2320/97, ki je bila sprejeta 17. novembra 1997.

27 V teh okoliščinah in celo ob predpostavki, da so bile vse pravice in obveznosti družbe Sinara prenesene na družbo TMK Europe, zgolj na podlagi dokazov, predloženih Sodišču, ni mogoče šteti, da bi družba TMK Europe nedvomno lahko zahtevala razglasitev ničnosti Uredbe št. 2320/97 v delu, v katerem določa protidampinško dajatev na uvoz brezšivnih cevi s poreklom iz Rusije.

28 Take presoje položaja uvoznega podjetja glede na Uredbo št. 2320/97 ne omaja niti okoliščina, da naj izvozna podjetja ne bi sodelovala pri protidampinškem postopku, niti okoliščina, ki jo navaja italijanska vlada, da bi družba TMK Europe lahko izpodbijala obrazložitev Uredbe št. 1322/2004.

29 Iz navedenega je razvidno, da je družba TMK Europe lahko uveljavljala ugovor nezakonitosti Uredbe št. 2320/97 pred predložitvenim sodiščem, ki torej ni bilo zavezano z dokončnostjo protidampinške dajatve, ki je bila uvedena s to uredbo.

30 Sodišče mora zato odgovoriti na vprašanje predložitvenega sodišča.

Veljavnost Uredbe št. 2320/97

31 Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je Svet s tem, da ob sprejetju Uredbe št. 2320/97 17. novembra 1997 ni upošteval postopka, ki ga je Komisija uvedla 25. novembra 1994, da bi ugotovila morebiten obstoj protikonkurenčnih praks v industriji Skupnosti, kršil zahteve iz osnovne uredbe.

32 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 3(5) osnovne uredbe določa, da preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje te industrije. Ta določba vsebuje seznam različnih dejavnikov, ki se lahko upoštevajo,

ter določa, da ta seznam ni izčrpen in da eden ali več od teh dejavnikov niso nujno odločilni za dokončno presojo (glej sodbo Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 20 in navedena sodna praksa).

33 Člen 3(7) osnovne uredbe določa, da je treba razen dampinškega uvoza preučiti tudi druge znane dejavnike, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se morebitna škoda, ki jo ti dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu v skladu z odstavkom6, ki določa, da je treba z vsemi upoštevnimi dokazi izkazati, da dumpinški uvoz povzroča škodo (glej v tem smislu sodbo Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 21 in navedena sodna praksa).

34 Ustaljena sodna praksa določa, da ugotavljanje obstoja škode za industrijo Skupnosti zahteva presojo zapletenih gospodarskih razmer in da mora biti sodni nadzor take presoje omejen na preverjanje tega, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko stanje, ali je prišlo do očitne napake pri presoji tega dejanskega stanja oziroma ali so bila zlorabljena pooblastila. To velja zlasti za ugotavljanje dejavnikov, ki povzročajo škodo industriji Skupnosti, v okviru protidampinške preiskave (glej sodbo Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 22 in navedena sodna praksa).

35 Pri ugotavljanju škode morajo institucije Unije preveriti, ali škoda, ki jo sklenejo upoštevati, dejansko izhaja iz dampinškega uvoza, pri čemer morajo izključiti škodo, ki izhaja iz drugih dejavnikov, med drugim tisto, katere vzrok je ravnanje proizvajalcev Skupnosti (glej sodbo Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 23 in navedena sodna praksa).

36 V zvezi s tem je naloga institucij Unije, da preverijo, ali učinki teh drugih dejavnikov niso bili taki, da so prekinili vzročno zvezo med zadevnim uvozom in škodo za industrijo Skupnosti. Preveriti morajo tudi, ali se škoda, pripisana tem drugim dejavnikom, ni upoštevala pri opredelitvi škode v smislu člena 3(7) osnovne uredbe in ali zato naložena protidampinška dajatev ne presega tistega, kar je potrebno, da se odpravi škoda, povzročena z dampinškim uvozom (glej sodbo Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 24 in navedena sodna praksa).

37 Če pa institucije Unije ugotovijo, da je kljub takim dejavnikom škoda dampinškega uvoza znatna v skladu s členom 3(1) osnovne uredbe, je vzročna zveza med temi uvozi in škodo za industrijo Skupnosti torej lahko dokazana (glej sodbo Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 25 in navedena sodna praksa).

38 Glede postopka v glavni stvari je treba ugotoviti, da je bila preiskava, kot je razvidno iz uvodnih izjav Uredbe št. 1322/2004 in obrazložitve Odločbe o konkurenci, začeta 25. novembra 1994 na podlagi odločbe Komisije, da bi se dokazal morebitni obstoj protikonkurenčnega ravnanja podjetij, ki delujejo na trgu Skupnosti jeklenih brezšivnih cevi. Prav tako ni sporno, da je Komisija postopek na podlagi člena 81 ES na podlagi te preiskave lahko uvedla šele 20. januarja 1999, ko je zadevnim podjetjem posredovala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah.

39 Odločba o konkurenci torej 17. novembra 1997, ko je bila sprejeta Uredba št. 2320/97, še ni bila sprejeta. Te odločbe zato ni mogoče šteti za „znani dejavnik“ v smislu člena 3(7) osnovne uredbe, ki bi jo Svet moral upoštevati pri določitvi škode za industrijo Skupnosti, da bi upravičil protidampinški ukrep, kakršen izhaja iz Uredbe št. 2320/97.

40 Glede preiskave, ki jo je Komisija začela 25. novembra 1994, je treba ugotoviti, da njen izključno pripravljalni značaj onemogoča, da bi bilo mogoče vsaj do njenega izida šteti, da je dokazano, da protikonkurenčno ravnanje, na katerega se nanaša, povzroča škodo industriji Skupnosti.

41 Kot je bilo poudarjeno v točki 35 te sodbe, morajo institucije Unije vsekakor preveriti, ali škoda, ki jo sklenejo upoštevati pri sprejetju protidampinškega ukrepa, dejansko izhaja iz dampinškega uvoza, pri čemer morajo izključiti vso škodo, ki izhaja iz drugih dejavnikov, med drugim tisto, katere vzrok je ravnanje proizvajalcev Skupnosti. Družba TMK Europe se sklicuje na to obveznost, pri čemer v bistvu trdi, da te institucije, ker je bila ena od njih seznanjena s preiskavo, iz katere izida bi lahko izhajalo, da je ravnanje proizvajalcev Skupnosti vsaj deloma lahko prispevalo k škodi za industrijo Skupnosti, v protidampinškem postopku niso upoštevale škode, dokazane na „ustrezen način“.

42 Vendar je treba opozoriti, da morajo stranke, ki se sklicujejo na nezakonitost protidampinške uredbe, vsekakor predložiti dokaze, ki izkazujejo, da so bili dejavniki, ki niso dejavniki, ki se nanašajo na uvoz, tako pomembni, da se je z njimi lahko podvomilo o obstoju vzročne zveze med škodo za industrijo Skupnosti in dampinškimi uvozi (glej v tem smislu sodbo Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 28 in navedena sodna praksa).

43 Vendar družba TMK Europe ni predložila takih dokazov, saj se je omejila na zatrjevanje, da so morale okoliščine, v katerih je Komisija začela preiskavo, na podlagi katere je bila sprejeta Odločba o konkurenci, vsekakor vplivati na protidampinško preiskavo, oziroma je le trdila, da že to, da je Svet na podlagi izida prve od teh preiskav odločil, da se začasno preneha uporabljati Uredba št. 2320/97, zadošča za ugotovitev, da bi ta prva preiskava lahko vplivala na protidampinško preiskavo.

44 Iz tega je razvidno, da družba TMK Europe ni utemeljila, da so bili dejavniki, ki niso dejavniki, ki se nanašajo na uvoz, tako pomembni, da bi se z njimi lahko podvomilo o obstoju vzročne zveze med škodo za industrijo Skupnosti in dampinškimi uvozi.

45 Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da pri preučitvi postavljenega vprašanja ni bil ugotovljen obstoj nobenega elementa, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe št. 2320/97.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Pri preučitvi postavljenega vprašanja ni bil ugotovljen obstoj nobenega elementa, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 2320/97 z dne 17. novembra 1997 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev pri uvozu nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom iz Madžarske, Poljske, Rusije, Češke, Romunije in Slovaške, o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 1189/93 in o zaključku postopka v zvezi s takim uvozom s poreklom iz Hrvaške.

Podpisi